

DAGCENTRUM IN FLEVOHUIS BIEDT STRUCTUUR

“Het leven gaat door, dus ik ga niet bij de pakken neerzitten’

We hebben een afspraak met mevrouw Pool (91), een van de vaste bezoekers van het dagcentrum in het Flevohuis. Wanneer we binnenkomen bespreekt ze met een begeleider en medebezoekers de krant van vandaag.

Door Annemijn Niehof

Mevrouw Pool geeft ons vrolijk een stevige hand en zegt dat we haar wel even mogen lenen voor het interview. In een bedaard tempo en met een twinkeling in haar ogen loopt ze met ons mee naar een andere kamer.

Mevrouw Pool woont al vijftig jaar in Oost, nog altijd in hetzelfde huis. Sinds een maand of negen gaat ze drie keer per week naar het dagcentrum in het Flevohuis. Ze heeft het daar erg naar haar zin vertelt ze. “Thuis doe ik niks. Ik heb hulp in de huishouding en dus hoef ik ook niets meer te doen. Het is dan wel eens té rustig

Mevrouw Pool: ‘Thuis doe ik niks, hier ben ik bezig en heb je aanspraak.’

hoor.” Nu ze naar het dagcentrum gaat, hebben haar dagen meer invulling. “Hier ben je bezig en heb je aanspraak. Thuis zit je alleen en dat mis je dan.”

Er is van alles te doen in het dagcentrum. Van schilderen

en handwerken tot spelletjes spelen met andere bezoekers. Maar het Flevohuis heeft ook een prachtige binnentuin waar je op een bankje van de zon kunt genieten. Mevrouw Pool lacht: “Ik heb de hele zomer in de tuin gezeten. Daar ben ik bruin van geworden!” Genie-

ten van de tuin en de zon doet ze graag, maar het leukst vindt ze ‘het woordenboekspel’. Ze legt uit hoe dat gaat. “Iemand zegt een woord en dan moeten de anderen opschrijven wat ze denken dat het betekent. En dan begint het raden. Wie de goede betekenis raadt, heeft

gewonnen.”

Naast de verschillende activiteiten biedt het dagcentrum de bezoekers structuur in de dag. Zo beginnen ze altijd met een kopje koffie of thee en wordt er tussen de middag warm gegeten. Zorggroep Amsterdam Oost helpt zelfstandig wonende ouderen en mensen met een chronische ziekte om de dingen te blijven doen die ze nog kunnen. Het doel is dat ze zolang mogelijk zelfstandig kunnen blijven wonen en overdag gezelligheid vinden in het dagcentrum.

Voor mevrouw Pool betekent het dagcentrum een welkome invulling van haar dagen. “Mijn dochter woont al achttien jaar in Spanje, mijn twee zoons en mijn man zijn overleden. Ik sta er alleen voor.” Maar klagen doet ze niet. “Ik ben optimistisch van nature. Dat moet ook wel, want anders houd je het niet vol. Het leven gaat door, dus ik ga niet bij de pakken neerzitten omdat ik niets meer heb. Dat doe ik niet. Ik ga gewoon door.”